

Dosarul nr. 2ra-528/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. D. Sușchevici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. B. Bîrca, S. Iorgov, M. Moraru)

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Igor Svernei, reprezentat de avocatul Igor Gargaun

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Cristinei Svernei (Railean) împotriva lui Igor Svernei cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și

la cererea reconvențională a lui Igor Svernei împotriva Cristinei Svernei (Railean) cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor

împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Igor Svernei și menținută hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea inițială a Cristinei Svernei a fost admisă, iar acțiunea reconvențională a lui Igor Svernei a fost respinsă

constată:

La 7 noiembrie 2014, Cristina Svernei (Railean) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Svernei cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea acțiunii a invocat că la 20 iulie 2013 a încheiat căsătoria cu Igor Svernei, iar în rezultatul căsătoriei, la XXXXX s-a născut copilul XXXXX, care în prezent se află la îngrijirea mamei.

A susținut că pe tot parcursul căsniciei comune, pârâtul Igor Svernei a dat dovadă de un comportament amoral, obraznic, deseori XXXXX și aplica față de ea forța fizică.

În legătură cu violența aplicată de Igor Svernei față de ea, dar și față de părinții ei, dânsa a sesizat în mod repetat poliția, astfel, în privința lui Igor Svernei, la 19 noiembrie 2013 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod Contravențional.

Întrucât Igor Svernei continua să aplice față de ei violența regulat, acest comportament (XXXXX și aplicarea violenței fizice și psihice față de ea și copilul său) a determinat-o să depună în instanța de judecată prezenta cerere de chemare în judecată.

A menționat că având în vedere comportamentul lui Igor Svernei de până la depunerea cererii de divorț și că Igor Svernei este XXXXX, consideră oportun și necesar ca domiciliul copilului minor XXXXX să fie stabilit cu mama, iar Igor Svernei să fie obligat să achite lunar pensia alimentară de întreținere a copilului, mărimea acesteia fiind stabilită reieșind din venitul lunar obținut de Igor Svernei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 37 alin. (1), 63 alin. (1), 74 Codul familiei.

A solicitat admiterea acțiunii, desfacerea căsătoriei încheiată între ea și Igor Svernei, stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX cu mama, încasarea de la Igor Svernei a pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX până la atingerea de către copilului minor a majoratului și a tuturor cheltuielilor de judecată.

La 13 februarie 2015, Igor Svernei a depus cerere reconvențională împotriva Cristinei Svernei (Railean), intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Centru mun. Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea cererii reconvenționale a invocat că după căsătorie au locuit împreună cu Cristina Svernei (Railean) în apartamentul nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX.

A susținut că nici înainte de căsătorie și nici ulterior, Cristina Svernei (Railean) nu a muncit, toate costurile și cheltuielile de întreținere a ei, precum și cheltuielile ulterioare de familie erau suportate exclusiv de către dânsul.

A indicat că Cristina Svernei (Railean) a manifestat un comportament nefiresc care arăta un interes vădit pentru bunurile lui Igor Svernei, mai mult decât pentru familia creată.

A explicat că Cristina Svernei (Railean) cu câteva zile înainte de ceremonia de botez și petrecerea planificată de cumătrie, fără explicații a abandonat domiciliul conjugal și fără consimțământul lui, pe ascuns, a luat copilul lor minor și a plecat la părinții ei din orașul XXXXX.

La încercările lui să își întoarcă familia acasă, părinții Cristinei Svernei (Railean), au avut un comportament extrem de agresiv cu el, fiind bruscat și declarându-i că nu își mai vedea copilul niciodată.

A susținut că Direcția asistență socială a or. Orhei a ignorat obiecțiile lui și anume că fiul minor a fost dus pe ascuns de la domiciliul familiei și că părinții Cristinei Svernei (Railean) nu îi permit să-și ia fiul acasă, iar copilul era folosit în scopuri materiale de către Cristina Svernei (Railean) și părinții acesteia.

Din considerentele că are studii superioare și de formare profesională, are obținute premii și distincții la diferite concursuri de artă naționale și internaționale, este angajat la Colegiul de Arte Plastice „Alexandru Plămădeală” în funcția de director timp de 17 ani, crede că poate oferi un trai decent copilului său, mai mult că deține mai multe bunuri imobile în proprietate.

Pe când, Cristina Svernei (Railean) își face studiile la zi, în cadrul F.A.P. al Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice, nu are loc de domiciliu propriu, nu are casă sau apartament dobândit în proprietate proprie, dar care în prezent locuiește cu părinții ei, în casa părintească din or. XXXXX, în care de fapt se mai află și alți

membri ai familiei și corespunzător, ar fi imposibil ca Cristina Svernei (Railean) să crească și să dezvolte în asemenea condiții copilul XXXXX.

A insistat că comportamentul Cristinei Svernei este unul XXXXX, iar în temeiul art. 63 alin. (2) Codul familiei, a considerat necesar de a se impune în mod imperativ stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX cu tatăl.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 33 alin. (2), 35, 37 alin. (1), (3), 63 alin. (2), (3), 74 alin. (1), (3), 76 alin. (1), 97 Codul familiei, art. 18 alin. (1), 27 alin. (2) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, desfacerea căsătoriei încheiată cu Cristina Svernei (Railean) la Oficiul Stării Civile sect. Botanica mun. Chișinău, la data de 20 iulie 2013, cu nr. 602, stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX, născut la XXXXX cu tatăl, obligarea Cristinei Svernei (Railean) la plata pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX în valoarea fixă de 751, 65 de lei.

Prin încheierea protocolară din 9 aprilie 2015 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a fost atrasă în proces, în calitate de intervenient accesoriu Direcția asistență socială și protecție a familiei or. Orhei.

Prin hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare în judecată a Cristinei Svernei (Railean) împotriva lui Igor Svernei Igor privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

Căsătoria între Igor Svernei și Cristina Svernei (Railean), înregistrată la 20 iulie 2013, la Oficiul Stare Civilă sectorul Botanica mun. Chișinău, înscrierea nr. 602, a fost desfăcută.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei, a fost încasată taxa de stat de la Igor Svernei în beneficiul statului în mărime de 1000 % din salariul minim stabilit în republică, iar Cristina Svernei a fost scutită de la plata taxei de stat.

A fost stabilit locul de trai al fiului minor XXXXX, născut la XXXXX în mun. XXXXX, cu reclamanta Cristina Svernei.

A fost încasată de la Igor Svernei, angajat al Colegiului de Arte Plastice „Alexandru Plămădeală” în beneficiul Cristinei Svernei (Railean), pensia pentru întreținerea fiului minor, XXXXX, născut la XXXXX, în mărime de 1/4 din salariu și alte venituri, începând cu data de 7 noiembrie 2014 până la atingerea majoratului de către copil.

A fost încasată din contul lui Igor Svernei în folosul statului taxa de stat în sumă de 1127,44 de lei.

A fost respinsă cererea reconvențională înaintată de Igor Svernei împotriva Cristinei Svernei (Railean), intervenienți accesorii Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Centru, Direcția asistență socială și protecția familiei or. Orhei privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei alimentare în valoare fixă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Igor Svernei și menținută hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

La 21 ianuarie 2019, Igor Svernei, reprezentat de avocatul Igor Gargaun a declarat recurs împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea în care prima instanță a dispus

stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX, născut la XXXXX, cu Cristina Svernei (Railean), încasarea de la el a pensiei alimentare și în partea prin care au fost respinse solicitările lui privind stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX cu tatăl și obligarea Cristinei Svernei (Railean) la plata pensiei alimentare în valoare fixă pentru copilul minor XXXXX, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care cerințele lui să fie admise, iar cerințele Cristinei Svernei (Railean) să fie respinse.

În motivarea recursului a invocat că în partea stabilirii domiciliului copilului minor cu mama Cristina Svernei (Railean), instanța de apel a reținut eronat faptul că casa părinților în care domiciliază Cristina Svernei (Railean) este de 100 m.p. și că există legătura biologică strânsă dintre mamă și copil, fără a cerceta circumstanțele reale ale cauzei, raportate la drepturile și interesul superior al copilului minor și fără a cerceta comportamentul real al Cristinei Svernei (Railean) pe toată perioada cât fiul minor s-a aflat la domiciliul lui Boris Railean.

A obiectat că instanța de apel a preluat selectiv din hotărârea primei instanțe, exclusiv și integral doar afirmațiile false, calomnioase, nedovedite și contrare circumstanțelor reale ale Cristinei Svernei (Railean) și ale reprezentantului acesteia, cu privire la comportamentul lui față de Cristina Svernei (Railean) și față de fiul minor, atribuindu-le valoare probantă prestabilită, fără a le cerceta și aprecia în ansamblul cu probele administrate la cererea lui.

Instanța de apel a respins nemotivat cererea de a fi cercetate și apreciate înregistrările video de la domiciliul lui Boris Railean, unde este ținut fiul lor minor, în sensul admiterii sau respingerii acestora, a omis plângerile adresate și constatările din partea organelor de poliție cu privire la împiedicarea din partea Cristinei Svernei (Railean) a comunicării lui cu fiul minor și participării la creșterea și educarea acestuia, a omis mai mult de 10 cereri adresate către Direcția asistență socială și protecție a familiei Orhei pentru intervenirea întru restabilirea relației sale cu fiul minor.

Instanța de apel nu a contrapus referința pozitivă eliberată de către directorul liceului „I.L. Caragiale” la data de 20 martie 2017, unde activează Cristina Svernei (Railean) la moment, cu toate referințele, aprecierile, mulțumirile adresate pe numele lui, nu doar de la instituția în care activează dar și de la alte instituții, inclusiv casele de copii.

Instanța de apel nu a luat în considerație și nu a dat apreciere corespunzătoare avizului Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorului Centru mun. Chișinău din 13 martie 2017, prin care a fost examinată condițiile de trai, comportamentul și posibilitățile creșterii copilului minor și în care s-a făcut propunerea că luând în considerație comportamentul mamei Cristina (Svernei) Railean, se consideră oportună stabilirea domiciliului copilului minor cu tatăl.

A obiectat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume art. 3, 7, 9, 18 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, adoptată la 20 noiembrie 1989 la New York, art. 8 §1 CEDO, art. 51, 52, 58 alin. (1), 60 alin. (1), (2), 63, 64 alin. (1) Codul familiei.

A explicat că din data de 17 iunie 2017, timp de un an și jumătate Cristina Svernei (Railean), nu răspunde la solicitările lui pentru a permite comunicarea cu fiul minor în zilele și orele stabilite de autoritatea tutelară pentru întrevedere, de altfel, Cristina Svernei (Railean) niciodată nu respectă graficul de întrevederi stabilit în decizia DASPF Orhei nr. 94 din 26 ianuarie 2015 și hotărârea din 13 noiembrie 2017 a Judecătoriei Orhei.

A mai obiectat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apel, prin ce au fost încălcate prevederile art. 373 alin. (5) CPC, precum și dreptul lui la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

Pe toată perioada cât fiul lor minor se află la domiciliul lui Boris Railean, dânsul a demonstrat o mai mare dispunere de a participa activ în viața copilului minor, la creșterea și dezvoltarea acestuia, de a coopera cu mama în interesele copilului minor, întru garantarea copilului minor a dreptului la viața de familie, pe de o parte, iar pe de altă parte Cristina Svernei (Railean) a izolat copilul minor de dânsul, a împiedicat neîntemeiat contactul dintre el și fiu, precum și a refuzat de a coopera cu dânsul în interesele copilului minor.

A considerat că circumstanțele reale ale cauzei, dreptul la viața de familie și interesele superioare ale copilului minor XXXXX, impun concluzia că domiciliul copilului minor XXXXX urmează a fi stabilit cu tatăl.

A evidențiat că instanța de apel a constatat alte fapte decât prima instanță și a interpretat unele circumstanțe ale cauzei diferit de prima instanță, dar prin care situația lui se face mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, prin ce i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

Astfel, în decizia instanței de apel, pentru prima dată au fost aplicate prevederile art. 123 alin. (2) CPC, deși eronat și pentru prima dată, în lipsa probelor, a fost constatat că dânsul ar fi răpit copilul minor, l-ar fi maltratat, ar fi amenințat-o cu pistolul pe Cristina Svernei (Railean) și ar fi fost sancționat, deși aceste constatări contravin flagrant probelor obiective, administrate la cererea lui și acestea fiind acuzații de natură penală în lipsa unei sentințe de condamnare, ce încalcă flagrant prezumția de nevinovăție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 20 noiembrie 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 107 vol. III), careva date cu privire la recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Igor Svernei, reprezentat de avocatul Igor Gargaun nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Igor Svernei, reprezentat de avocatul Igor Gargaun , asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Igor Svernei, reprezentat de avocatul Igor Gargaun ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Igor Svernei, reprezentat de avocatul Igor Gargaun se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu